

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Dalilou Marečkovou v právní věci žalobkyně **Š. P.**, zastoupena opratovnicí V. P., bytem tamtéž, právně zastoupena JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M, advokátem se sídlem Rumunská 28, 120 00 Praha 2, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2014, č.j. 935 831 1006/42091-HV,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2014, č. j. 935 831 1006/42091-HV, jakož i jemu předcházející prvoinstanční rozhodnutí ze dne 24. 10. 2013, č. j. 935 831 1006, **se z r u š u j í** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení částku 3 900,- Kč k rukám zástupce žalobkyně **JUDr. Maroše Matiaška, LL.M.**, advokáta se sídlem Rumunská 28, 120 00 Praha 2, **do 30 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2013, jímž byla žalobkyni zamítnuta žádost o zvýšení invalidního důchodu a byl jí ponechán invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle ustanovení

§ 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995“).

Žalobkyně zejména namítá, že ke vzniku invalidity došlo následkem poškození u porodu a dlouhodobě dochází ke zhoršování zdravotního stavu (viz režimové opatření Psychiatrické léčebny v Kosmonosích). Její zdravotní stav by měl být posouzen jako invalidita třetího stupně – viz příložené lékařské zprávy psychiatra MUDr. Ž. ze dne 25. 3. 2014, neuroložky MUDr. R. ze dne 4. 2. 2014 a ortopedky MUDr. K. ze dne 25. 3. 2014. Podle žalobkyně nebylo přihlédnuto k režimovému opatření z Psychiatrické léčebny v Kosmonosech na řešení invalidity třetího stupně.

Žalovaná navrhla důkaz posudkem PK MPSV ČR, když předmětem řízení je dávka podmíněná dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).].

S účinností od 1. 1. 2010 je nově definována invalidita § 39 zákona následujícím způsobem:

- 1) pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho zdravotní činnosti nejméně o 35 %.
- 2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
- 3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
- 4) Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření, přitom se bere v úvahu
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

- 5) Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
- 6) Za stabilizovaný zdravotní stav se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti, udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
- 7) Pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.

Z posudku PK MPSV ČR (pracoviště v Praze) ze dne 1. 9. 2014, jímž bylo dokazování doplněno, bylo zjištěno, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %. Ke vzniku invalidity došlo dnem 23. 10. 2012 – neurologickým nálezem. PK MPSV ČR uzavírá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož hlavní příčinou bylo kombinované postižení v rámci dětské mozkové obrny, která vznikla na základě poporodní mozkové hypoxie, s lehou poruchou intelektu, těžkou poruchou funkce rukou a těžkou poruchou řeči. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapitoly VI, položky 1d, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v platném znění a při daném procentním rozmezí 70 - 80% byla stanovena 70%. Pro navýšení procentního hodnocení poklesu pracovní schopnosti dle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. v platném znění nenachází PK MPSV ČR důvod. Jednalo se o invaliditu třetího stupně. Vznik invalidity PK MPSV ČR stanovuje od neurologického vyšetření 23. 10. 2012. Vzhledem k charakteru postižení PK MPSV ČR neomezuje platnost posudku. Posouzení PK MPSV ČR bylo provedeno i na základě vyšetření při jednání a konzultace doložených nálezů odbornými lékaři / psychiatr a neurolog /, které lékaři ČSSZ neměli při svém posouzení k dispozici, což je zřejmě příčinou odlišného posouzení stupně invalidity PK MPSV ČR a ČSSZ, které je při jednání PK MPSV ČR maximálně objektivní. Studium 3letého oboru ošetrovatelství na střední zdravotnické škole lze hodnotit vzhledem ke kombinovanému postižení žalobkyně jako pro ni zcela nevhodné. Žalobkyně vzhledem ke svému postižení, které není léčebně ovlivnitelné, není a ani do budoucna nebude schopná běžného zařazení na pracovním trhu, a to ani s úlevami. I pracovní zařazení v podmínkách chráněné dílny je vzhledem k těžkému postižení funkce rukou a řeči velmi problematické, i když by bylo velmi žádoucí pro udržení získaných sociálních návyků a jako prevence vyčlenění ze společnosti.

Jak bylo shora uvedeno, jde o dávku podmíněnou zdravotním stavem žalobkyně, rozhodnutí je proto závislé především na odborném lékařském posouzení. Rozhodujícím důkazem je posudek PK MPSV ČR, která vychází z lékařských zpráv a posudků odborných lékařů a přihlédne také k výsledkům vlastního vyšetření. V této věci vycházela posudková komise ze zdravotnické dokumentace vedené u Okresní správy sociálního zabezpečení Mladá Boleslav, dále z dokumentace vedené u praktického ošetřujícího lékaře a z nálezů odborného psychiatra MUDr. D. a po konzultaci s neurologem MUDr. Ž..

Při jednání komise byla žalobkyně přešetřena odborným lékařem z oboru psychiatrie.

Krajský soud v Praze má za prokázáno, že zdravotní stav žalobkyně byl zjištěn na základě dostatečných odborných nálezů. V posudku byl popsán vývoj zdravotního stavu, byla stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, je popsána míra postižení vyplývající z jednotlivých onemocnění a bylo řádně odůvodněno i zařazení druhu zdravotního postižení podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. v platném znění.

Posudková komise měla dostatek odborných lékařských nálezů, posudek je úplný, řádně odůvodněný a s jeho závěrem se soud ztotožňuje. Posudek byl vypracován i v řádném složení komise, bez účasti žalobkyně, v přítomnosti odborného lékaře podle rozhodujícího zdravotního postižení žalobkyně, jakož i po studiu a vyhodnocení zdravotní dokumentace.

Jestliže podle zjištění a odůvodněných závěrů shora uvedené komise činil pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně 70%, pak je zřejmé, že k datu vydání rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., že šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb.

Krajský soud v Praze proto napadené rozhodnutí žalované zrušil podle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V tomto řízení žalovaná znovu rozhodne o nároku žalobkyně na invalidní důchod a vezme při tom v úvahu závěr posudku PK MPSV ČR.

Výrok o nákladech řízení pod bodem II. vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy soud přiznal plně úspěšné žalobkyni proti neúspěšné žalované, právo na náhradu nákladů řízení, která sestává z celkové odměny za její zastoupení ve výši 3.900,- Kč. Odměna se skládá z částky 4.000,- Kč za právní služby advokáta dle plné moci za tři úkony právní služby po 1.000,- Kč podle § 9 odst. 2 a § 7 bod 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarit“), tj. převzetí, sepsí doplnku žaloby a účast při jednání, dále z částky 900,- Kč jako náhrady hotových výdajů za tři paušální náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Advokát není plátcem DPH. Náhradu nákladů řízení je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce v přiměřené (soudem stanovené) lhůtě.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 10. listopadu 2014

JUDr. Dalila Marečková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost:
Božena Kouřimová